

foretagende var fixeret til ikke at maatte udgjøre Mere for Statskassen end høist dette eller hint Beløb. Aktors Ord kunne altsaa aldeles ikke faae nogen som helst Anvendelse paa Theaterbygningen og dermed i Forbindelse staaende Forhold, da alt dette var fixeret ved en Lov, som ikke blot gjaldt Bygningen med et løst Overslag men Bygningen med en bestemt Sum, som efter Loven ikke maatte overskrides, og med Hensyn til hvilken Alle, der særlig interesserede sig for at faae Theatret opført, selv erkjendte, at, hvis det ikke kunde faas for denne Sum, maatte der ikke begyndes derpaa. Det passer altsaa ikke. Ses der hen til MarmorKirken, saa passer det endnu mindre, thi der var der ikke bevilget et Beløb til Opførelse af en Bygning, hvorved Overskridelse sandt Sted, men der var bevilget en Indtaagt, som skulde indkomme ved Salget af en Eiendom, og Transaktionen foregaar nu faaledes, at Statskassen efter en Beregning, som jeg tilfulde slutter mig til, mister 500,000 Kr. Det er altsaa Tilfælde, som ikke i fjerneste Maade staa i Forbindelse med, hvad det ærede Medlem oplæste af vedkommende Aktor; hans Ord kunne ikke finde nogen Anvendelse herpaa. Selv om man altsaa vil gaa ind paa at mene, — hvad jeg paa ingen Maade vil, og jeg antager, at Rigsdagen aldrig vil det — at, hvad den daværende Aktor maatte kunne have sagt i sit Indlæg om Et og Andet, skulde gjælde som Norm for vor fremtidige Administration og være Noget, som Bevillingsmyndigheden for Fremtiden skulde bøje sig for, selv om man vil gaa til denne besynderlige Opfattelse, vil det dog saavel i dette Tilfælde som i det, vi nylig omhandlede, ikke kunne have den fjerneste Anvendelse. — Da jeg har Ordet, finder jeg Anledning til at gjøre endnu et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem vil fralægge sig, — og det er ogsaa meget rigtigt — at han har forsøgt at tale nedsettende om den Mand, som Folkethinget nu ved første Behandling af disse Sager foreslaar som Aktor. Jeg vil lade staa hen, hvad man vil lægge ind i den Maade, hvorpaa det ærede Medlem kom til at omtale Forslaget om Aktor. Det skinner meget tydelig frem, at det ærede Medlem ikke godt kunde lide, at Forslagsstillerne have foreslaaet et Medlem her af Folkethinget til Aktor. Dette laa temmelig klart for, og jeg vil antage, at det kan have sin Grund; thi naar vi huske tilbage til første Behandling af den første Sag, vi forhandlede, og navnlig Debatten mellem det ærede Medlem og den foreslaaede Aktor, saa fik vistnok Enhver af os her Følelsen af, at den foreslaaede Aktor er en Mand, som er disse Sager fuldkommen voksen ogsaa ligeoverfor ældre Praktikere, og jeg vil godt tro, at det havde været behageligere for de Herrer, der jo ønske en vis Udgang af disse Sager, om vi havde faaet En eller Anden, der havde staaet lidt mere lunken til Sagen og havde visse andre Kvalifikationer end dem, der i og for sig sigte lige paa at

være skiftet til at føre Sagen. Den paagjældende Mand er jo, naar man tager efter, hvad der gaar forud for Navnet, meget borgerlig lige over for alle de Titler, vi se opstillede paa den Liste, vi have her i Forslaget, og jeg maa endda beklage, at flere Titler mangle: „Glesantribder“ er jo f. Ex. bleven helt borte. Jeg havde ventet, at det Hele var kommet med, og jeg vil indrømme det ærede Medlem, at, naar man nu tager hele Titulaturen for hver især af de Vedkommende, uagtet for Resten den, der staar først paa Listen, ikke synes at være særdeles tilgængelig for Paahæng af den Slags — jeg mener Krieger — saa tager, hvad vistnok Enhver vil indrømme, vor foreslaaede Aktor sig meget borgerlig ud mod de Andre. Det er vel sagtens dette, der har foresvævet det ærede Medlem, at dette er noget stridende mod Rangforordningen. De Herrer vide meget vel, at, dersom den Mand, vi have foreslaaet til Aktor, ikke havde havt den Feil — efter det ærede Medlems Opfattelse — at slutte sig til denne Side af vort politiske Liv, saa kunde han have været langt fremme; havde han stillet sig under Magthavernes Beskyttelse, saa kunde han med sin Dygtighed have været langt fremme baade paa Rangligen og paa Embedsbanen. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Nimestad), som utvivlsomt ikke vil vindicere for sig selv særegne Kvalifikationer for juridisk Videns fremjor den foreslaaede Aktor, havde ikke naaet den Alder, hvori denne er, førend han allerede havde beklædt et høit Dommerembede i flere Aar; men han har naturligvis ogsaa forstaaet at underordne sig Partiet.

Formanden (Krabbe): Jeg bliver nødsaget til at indsthyde den lille Bemærkning, at imedens Forslagsstillerne ved den valgte Form — som forøvrigt ikke var nødvendig — nemlig ved at lade Valget af Aktor foregaaa gennem en Beslutning, fremstille den eventuelle Aktor som Gjenstand for Kritik, saa er dette derimod ikke Tilfældet med andre ærede Medlemmer af Thinget, der ikke kunne være Gjenstand for en saadan Kritik af deres personlige Kvalifikationer som den, det ærede Medlem gif ind paa.

Berg: Jeg antager ikke, at dette udelukker mig fra at sige, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Nimestad), saavidt jeg erindrer, var Medlem af en af vore øverste Domstole allerede 34 Aar gammel, medens den foreslaaede Aktor med lige juridiske Kvalifikationer snart er 36 Aar. Det udelukker mig vist heller ikke fra at sige, at, naar vi tage Listen over vore juridiske Embedsmænd, saa har vort regjerende Parti indsat Mænd, der netop lige havde naaet Myndighedsalderen, i overordentlig vigtige og udsatte Stillinger for det danske Folk og den danske Nationalitet, altsaa over 10 Aar, før vi ere